

Izhaja :
vsako sredo popo
in soboto zjutraj.
Stane za celo leto 15 L.
" pol leta 8 "
" četrt " 4 "
Za inozemstvo celo leto
35 L.
Na naročila brez do-
poslane naročnine se ne
moremo ozirati.
Odgovorni urednik:
Folde Kemperle.

GORIŠKA STRAŽA

Št. 21

V Gorici, v soboto 14. marca 1925.

Leto VIII.

Ne sprejema pisem se
ne sprejema. Oglasi
se sprejema po dogovoru
in se plačajo v naprej.
List izdaja konsorcij
"GORIŠKE STRAŽE"
Tisk Zadržne tiskarne
v Gorici
Riva Piazzutta št. 18.
Uprava in uredništvo:
ulica Mameli št. 5.
— (prej Scuole). —

V delu so uspehi.

Prinašamo naslednje poročilo ne radi samohvale in ne z namenom, da bi povečevali našo organizacijo in njene predstavnike. Dokazati hočemo samo javnosti z dejstvi, kako je naša organizacija neumorno na delu za dobiti celokupnosti in kako se s smoternim, doslednim in požrtvovalnim delom dosežejo tudi uspehi.

Sporočilo Političnega društva „Edinosti“ v Gorici.

V ponedeljek dne 9. marca se je vršila 28. redna seja Pol. društva »Edinosti« v Gorici, na kateri je poročal tajnik dr. Josip Bitežnik o društvenem delovanju. Tajnik je v družbi z bratskim »Političnim društvom za Hrvate in Slovence v Istri« in pod vodstvom poslanca Besednjaka ustanovil v Istri šest »Seljaških savezov«, za katere se je hrvatski narod enodušno izrekel. Akcija se bo nadaljevala.

Od dne 31. januarja do 2. februarja je Kmetško-delavska zveza priredila III. socialni tečaj, ki se ga je udeležilo 88 mladeničev z Goriške, Tržaškega in Istre. Tečaj je uspel nad vse sijajno. Odbor pošilja vsem tečajnikom svoj priscrčen pozdrav. Socialni tečaji so postali trajna institucija v okvirju naše organizacije.

Naša organizacija je začela v zadevi žganjekuhe trd boj in veseli nas, da z dobrim uspehom. Velika vrsta kmetov je dobila dovoljenje, da je smela kuhati žganje za polovično takso. Da smo zasigurali dotičnim žganjekuharjem ugodno rešitev prošnje, je tajništvo na račun društva priskrbelo finančnemu tehničnemu uradu pisarniško moč. Naše društvo je s tem prihranilo ljudstvu krog en milijon lir.

Poslanec dr. Besednjak se je zavezal za rešitev prošnje naših invalidov. Njegovi energični koraki pri ministrstvih ter pri deželnih oblastvih so imeli tudi uspehe: prošnje se rešujejo v hitrem tempu, kar je razvidno iz listnic v »Goriški Straži« ter drugih časnikov.

Na nezaslišano odredbo goriškega magistrata, s katero je prepovedal slovenske nagrobne napise, je poslanec dr. Besednjak vložil ostro interbelacijo na notranjega ministra in magistrat je odredbo preklical. Poslanec Besednjak je bil vrhutega pri notranjem podministru Grandiju, ki ga je prosil, naj takoj sporoči, ako bi se magistrat mogoče spet povzpela do take gorostasnosti.

Poslanec dr. Besednjak je uspešno interveniral v Vidmu radi nezdravih razmer v Kobaridu, kjer je občinski komisar na lastno pest sekvestriral kaplanijo in odtegnil g. kaplanu občinsko plačo proti pogodbi. Na intervencijo je komisar krivico temeljito popravil.

Poslanec Besednjak je v Vidmu interveniral radi sekvestra zemljišča šestim posestnikom iz Sv. Lucije. Na intervencijo je vlada zvišala znesek odškodnine.

Poslanec Besednjak je interveniral za oproščenje od taks, ki jih morajo optanti plačati po priznanju italijanskega državljanstva. Prefektura je odredila, naj optanti vložijo prošnjo na finančno intendantco.

Poslanec Besednjak je interveniral pri komendantu Ciarrocchi na finančnem ministrstvu v vprašanju vojnih obilgacij raznih občin in cerkva. Vprašanje še vedno ni rešeno. Poslanec Besednjak je zagotovil, da bo nadaljeval akcijo do konca.

Poslanec Besednjak je interveniral v Rimu v zadevi izmenjave vložkov pri dunajski poštni hranilnici in vprašal, zakaj se vloge še niso izplačale. Minister je odgovoril, da se vlada ni zavezala na določeni rok ter da imajo maloštevilni uradniki, ki so pridelniki reševanju vlog, ogromnega dela. Poslanec Besednjak je tirjal od ministra, naj se število uradnikov primerno pomnoži, kar je minister obljubil.

Poslanec Besednjak je posredoval v vprašanju semenskega krompirja. Bil je v Milanu pri zdravstvenem uradu ter v Rimu pri ministrstvu, toda za enkrat brez uspeha. Oblastva ne dovolijo nobene izjeme, ker se boje prenosa bolezni. Poslanec Besednjak je pojasnjeval razmere naših dežel, ki prav ključajo po kranjskem semenskem krompirju ter zagotavljal, da je krompir od Ljubljane gori do Kranja popolnoma zdrav. Naj bi šla komisija izvedencev na lice mesta, kjer bi krompir pregledala ter bi na pričevanje ondotnih oblastev lahko kaj dala. Minister je odgovoril, da se da bolezen ugotoviti samo na rastlini. Obljubil pa je, da bo za drugo leto potrebno ukrenil ter poslal komisijo na ogled, ko bo na Kranjskem krompir še v zemlji, potem bi pod gotovimi jamstvi dovolil uvoz.

Poslanec Besednjak je posredoval v zadevi vojne odškodnine in terjatev napram Avstriji. Čim so začela deželna oblastva pritiskati ter tirjati povračilo že izplačane odškodnine, je poslanec Besednjak takoj interveniral pri finančnem podministru ter pri generalnemu ravnatelju kom. Cardinaliju. Poslanec Besednjak je dosegel tri uspehe: 1. Kom. Cardinali je dal takoj preklicati povračilne naloge. 2. Kom. Cardinali je zagotovil, da vlada ne bo nikdar tirjala povračila vojne odškodnine. 3. Predujmi se ne bodo plačevali v obilgacijah, ampak v denarju.

Poslanec Besednjak je interveniral v prilog vojne odškodnine optantom. Ministru je opisal posebne razmere v Brdih, kjer bivajo domači koloni, laški državljani, v hišah, ki so last gospodarjev veleposestnikov, ki niso laški državljani. Minister je izjavil, da po zakonu absolutno ne gre odškodnina optantom in da je potrebna zato politična akcija. Odbor je naprosil poslanca, naj v parlamentu začne posebno akcijo v prilog optantov.

Čim so davkarje začele klicati kmečke posestnike na konkordat za davek na hiše, sta poslanec Besednjak in društveni tajnik odločno intervenirala in oblastvo se zopet drži mej postave. S tem smo ljudstvu prihranili neštete milijone, kajti ko bi se enkrat vpeljala navada plačevanja hišnega davka na kmečke hiše, bi je nihče več ne izkoreninil.

Odbor je vzel izredno požrtvovalno delovanje poslanca drja Besednjaka na znanje, mu izrazil popolno zapanje ter izrazil prično zahvalo tudi tajniku drju Bitežniku.

Kaj se godi po svetu?

Mussolini rabi gladkih potov. Če mu kaj ovira njegove načrte, bo vztrajno, a z gotovostjo odrival vse nasprotnike, dokler ne doseže, kar smatra za svoj cilj. Uspehi njegove politike pa niso vedno sad njegove lastne politične spretnosti, ampak mu večkrat padejo kot zrelo jabolko v naročje. Italija je sploh dežela nasprotstev. Že Macchiavelli, prvi učitelj brezobzirnih državnikov in politikov, je vedel, da ne odloči pri njegovih rojakih le razum, preudarnost in brezno razsojanje, ampak tudi trenutno razpoloženje, čustvovanje, nenadna koristi in podobni čimtelji, ki pri hladnem severnjaku ne pridejo v poštev. To je razumljivo, ker so južni narodi vročerkvni že po naravi. Ko je fašizem dvignil glavo, je spodril komuniste zato, ker je bilo ljudstvo sito nerada in je hrepenelo po mirnem življenju, ki tako prija sanjarsko razpoloženim prebivalcem juga. Verjelo ljudstvo si je osvojil fašizem z zelo majhno potezo. Obesil je križ v pole in po vsej Italiji je šel glas o globokem verskem čutu fašistov. In tako je šlo vesele in lepo dalje, dokler ni butnil Mussolini ob močno skalo — ob organizacijo bivših bojevnikov, odlikovancev z zlatimi svetinjami, mož, ki so rešili domovino v ognju in krvi.

Trd oreh.

Zveza bojevnikov ima velikanski ugled v ljudstvu. V njej vidi narod, udan čustvom, junake, ki jim gre prva beseda doma, ko so obvarovali domovino pred sovražno poplavo. In ta mogočna zveza je lansko leto povzdignila v Assisiju svoj glas za red in mir v državi. To je bilo takrat, ko je sam ustanovitelj fašizma ugotovil, da je treba »normalizirati« deželo. Vsled assisjskih sklepov so morali bojevniki pretrpeti na dan zmage v Rimu udarce. To je bila največja politična napaka fašizma, ker si je odtužila ljudi, ki bi fašistom največ pripomogli do ugleda, če bi potegnili z njimi. Korak je že bil storjen, nazaj ni več bilo mogoče. Bojevniki so stopili v odkrit boj proti takim političnim načinom. Mussolini, ki mora vedno popravljati zaletelosti sebi podrejenih gorečnikov, tudi ni stal križemrok. Delal je po že preizkušnem načelu: razdvoji nasprotnika in ga boš obvladal.

Bravcem naših političnih pregledov je še gotovo v spominu, da smo večkrat omenjali tržaško glasilo bojevnikov »La Frontiera«, kjer je posebno vodja juljskih bojevnikov Guido Slataper (Zlatoper), odlikovan z nešteti svetinjami, večkrat svaril oblastva pred politiko, kot so jo uganjali razni pokrajinski glavarji. Tako pisanje tega in tudi drugih bojevniških listov je kajpak še bolj podžgalo fašiste, da so napeli vse svoje moči, da vržejo takega nasprotnika raz sedlo.

Udarimo pastirje, da se čreda razkropi.

Vlada se pa kljub vsemu temu ni upala očitno nastopiti proti bojevnikom. Treba je bilo še tihega dela, da dobi fašizem v napeti igri z bojevniški zmago. Fašistovski navdahnjeni bojevniki so začeli pošiljati udanostne pozdrave fašistovskim prvakom. V najbolj bojevitem listu vseh italijanskih snopov v »Imperu« pa se je zleglo kukavičje jajce: Mi pravi in resnični bojevniki zahtevamo radi

spoštovanja, ki so ga dolžni vsi Italijani vzvišeni organizaciji bojevnikov, da se naredi konec sramotnemu počenjanju osrednjega zvezinega odbora in da se izreže iz narodnega telesa vsa gniloba, ki se skoti v zakotni »botegi« v palači Venezia. — V tej palači je bil sedež osrednjega odbora. — Zdaj je imela vlada v rokah, kar je želela. Vihtela je visoko po zraku take izjave »pravih in resničnih bojevnikov«, ki sami zahtevajo odstranitev svojih glavarjev. Igra je bila dobro premišljena. Voditelji bojevnikov poslanci Hektor Viola, Ponzio di San Sebastiano, Bavaro, Slataper, vsi odlikovani z zlatimi hrabrostnimi svetinjami, so bili odločni može in priljubljeni pri svojih članih. Treba je torej zmanjšati njih vpliv ali jih odstraniti in vojska brez generalov se bo sama udala.

Računi brez krčmarja.

Že v eni zadnjih »Straž« smo pisali, da je vlada prepovedala nameravani shod bojevnikov v Viareggio. Bala se je, da bi zgovorni voditelji še bolj podkrepili bojevnike in jih navezali nase. Do tega po vladnih računih ni smelo priti. Zdaj so pa sami bojevniki prisilili fašiste, da izigrajo doslej še prikrievano karto. Napovedali so svoje zborovanje namesto v Viareggio v Rimu. Obenem so sklicali še pokrajinske sestanke. Povsod so dobili voditelji zaupnice, fašistovsko razpoloženi člani pa so ostali v manjšini. Povsod se je večina bojevnikov izjavila za pristaše znanih sklepov v Assisiju. Posledice so kmalu občutili. Začeli so se znova pretepi in nasilstva v Bergamu, Napolju, Turinu in drugod. Fašistovski časopisje pa je bruhalo dan za dnem napade na voditelje bojevnikov in njih organizacijo. Pravniki, ki sede v vladnih palačah, so pa iskali kak povod, da bi vsaj nekoliko z utemeljevanjem udarili po zvezi.

Zadnji sunek.

Končno so le privlekli dlako iz jajca. Mussolini je podpisal 1. marca odlok v katerem odstavlja osrednji zvezin odbor in nastavlja tri fašistovske komisarije. Svoj sklep utemeljuje, češ da je odbor kršil obstoječe določbe o društvi in organizacijah, ker ni sklical glavne skupščine v januarju tekočega leta, da niso proračuni v redu in da sta bili dve tretjini pokrajinskih načelnikov proti pravilom nastavljeni.

Nastavljeni komisariji so takoj prevzeli svoje posle in objavili proglas na bojevnike. Vlada je mislila, da je s tem odmaknila s pota težko skalo in da ji ne bo več zveza bojevnikov belila las. A prišlo je drugače.

Volja italijanskega ljudstva.

Pod tem naslovom je prinesel milanski »Corriere della Sera« članek, kjer visoko povzdiguje bojevniško organizacijo nad vse strankarske boje. Pravi, da je volja italijanskega ljudstva, da ta organizacija še naprej živi in se ne udinja tej ali oni stranki za dekle, temveč da še naprej vzbuja v italijanskem ljudstvu svete spomine na borbo njenih sinov ob mejah domovine. Ti glasovi so podkrepili odstavljene bojevniške načelnike, da so sklenili borbo odločno nadaljevati.

Od vseh strani je odstavljeno odbor dobival bodrilna pisma. Dve tretjini članov sta še ostali zvesti preganjanim voditeljem. Vsa ta množica se lahko lepega dne pretvori v pravo stranko, pošlje svoje zastopstvo v zbornico in

popolnoma odtehta tiste bojevniške poslane, ki so fašizmu udani.

V zbornici so se odločno zavzeli za sveto bojevniško organizacijo tudi vojni pohablenci. Njih vodja Delcroix je celo obiskal Mussolinija in mu povedal, da je nastop proti bojevnikom zgrešen, ker žali čustva italijanskega ljudstva. Mussolini mu je dal neko napoljubivo, da bo doba komisarjevanja nad organizacijo kmalu potekla.

Med tem so se pa pripravljali na boj v zbornici. Predvčeranjem se je sprožilo v parlamentu vprašanje o bojev-

nih; vprašanje je moralo biti nujno rešeno, ker so bojevniki grozili, da vrnejo vsa odlikovanja in ustanove novo zvezo ki bi se morda zvala „Vittorio Veneto.“ Do končne odločitve še ni prišlo. Minister Federzoni, ki je odgovoren kot notranji minister za razpust osrednjega odbora, čeprav je to v glavnem delo Farinaccija, je sicer dobil zaupnico. Je pa zelo, zelo možno, da bodo bojevniki zmagali in nadaljevali svojo pot kot doslej, ker je to volja italijanskega naroda.

DNEVNE VESTI.

„Kaj je s hišnim davkom?“

Poročajo nam, da so županstva na Vipavskem preteklo nedeljo razglasila, da morajo kmetje napraviti prošnjo na kolekovanem papirju za oproščenje hišnega davka.

Kdor ima pravico, ne prosi. Zato tudi kmetom ni treba zaprositi za oproščenje hišnega davka, ker so že po zakonu oproščeni, če služijo njihove hiše in kmečka poslopja namenu, ki ga določuje zakon.

Če bodo pa davkarje kljub jasnim zakonitim določbam uradno odmerile dohodek, oziroma hišni davek, naj vložijo kmetje rekurz najpozneje v roku 20. dni na kolekovanem papirju, ki stane 2 liri.

Vzgojno delo plesa.

V neki vasi v goriški okolici je pred tremi leti na plesu ukradla plesalka plesalki površnik. Okradena plesalka je molčala, tatica pa tudi, ker ni bila za »kapot« še dorasla. — Čakala je tri leta, da bi zavila svoj životek v lepi, toda preveč obilni kožuhek. Pogum velja! Pa pride preteklo nedeljo k maši. In glej nesreče! Pride tudi okradena plesalka. Njen orlovski pogled se vstavi takoj na »kapotu«. Celo mašo ogleduje in premišljuje. Sklep je storjen. —

Ko zavre ljudstvo iz cerkve, stopi okradena pred tatico: »Čegav je ta kapot?« Tatica prebledi; beseda ji ne gre iz grla. »Sleci kapot! Pred tremi leti si mi ga ukradla na plesu! Sleci takoj!«

Osramočena tatica je morala pred vsem ljudstvom sleči kožuhek in ga vrniti pravi posestnici. — To je smešno in šale po vasi na račun plesavke in tatiče.

Od tam, kjer je red in mir.

V neki vasi blizu Padove so 10. t. m. prepevali v vaški gostilni socialistično himno. Naslednji večer pridrdra pred gostilno kamijon črno-srajčnikov in tepepe kakih dvajset pivcev. Odšli so še v drugo gostilno in se je tam ponovil isti prizor. Da so gostilničarjema marsikaj pobili, se razume samo po sebi. Zgodilo se je pa seveda vse radi ljubega »miru in reda«.

V škripcih.

Sovjetska vlada je dala razumeti Italiji, da bo smatrala za sovražno dejanje, če podpiše Italija protokol, kjer se prisoja Besarabija Rumunom. Italijanska vlada se je ponudila, da bo za mešetarja med Rumuni in boljševiki. Pa ji ni uspelo. Zdaj se praskajo italijanski državniki za ušesi; če ne podpišejo, bo zamera pri zapadnih velesilah, če pa podpišejo, se prekinejo pogajanja za rusko-italijansko trgovinsko zvezo, o kateri ima Mussolini poltra usta hvale.

„Denar nazaj, prijatelji!“

Pri angleškem zakladnem ministru se je zglašilo odposlanstvo angleških tovarnarjev. Pritoževali so se, da gre angleška trgovina in industrija rakovo pot, ker ji nakladajo previsoke davke, medtem ko se v raznih zaveznških državah opaža napredek. Tako morajo Angleži trpeti, a njihovim dolžnikom se godi dobro. Zato zahtevajo z vso odločnostjo naj zavezniki povrnejo svoje dolgove.

Očividno niso Angleži bogati samo na šterlingih, temveč tudi na krokodilskih solzah.

Tiček se bo izmuznil.

Fašistovsko časopisje se je jelo zelo poganjati za svojega Giunto, ki jih ima na vesti toliko, da bi spadal še kam drugam, ne le na zatožno klopo. Razširjajo že vesti, da ga niti pred sodišče ne bodo klicali, ampak kar vnaprej že oprostili sleherne krivde. To je razumljivo, ker je Farinacci član komisije, ki preiskuje Giuntova dejanja.

Čednostni Farinacci.

Neka organizacija je hotela privedi na čast novemu fašistovskemu »podvojvodi« Farinacciju veliko pojedino. Ta pa je povabilo odklonil, češ da je preveč demokratičen in preobložen z delom. Svoje čase smo tudi brali v šolskih klopih, da so vladarji odklanjali časti in vstajali že ob štirih zjutraj, ker so imeli toliko »dela« — Veliki ljudje so sploh ponižni...

Začasni Ebertov naslednik.

Vse nemške stranke so se zedinile, da naj bo začasni državni predsednik do volitev načelnik sodišča v Lipskem dr. Walter Simons. Nekateri politiki so tudi za to, da on kandidira za državnega predsednika.

Poslanec Srebrnič in boljševiška armada.

Slovenski komunistični poslanec Srebrnič iz Solkana bo imel te dni opravka s sodnijo. Policijski komisar je vložil proti njemu ovadbo, da je nagovarjal slovenske mladeniče, naj se vpišejo kot prostovoljci v »rdečo« armado. Ne vemo, koliko je na tem resnice; gotovo pa je, da g. Srebrnič ne bo šel k rdeči armadi, ker mora hoditi vsak mesec po poslansko plačo. To je na vsak način bolj prijeten opravek tudi za komunista Srebrniča.

Velenemška zagrizenost.

Ko je obhajal češki državni predsednik dr. Masaryk svojo pet in sedemdeset letnico, so Čehi v Gradcu priredili slavnosten večer. Nemški akademiki-burši so proti temu ugovarjali na policiji in ko ni nič izdalo, je kakih 400 buršev vpilo in razgrajalo pred dvorano, kjer je bila slavnost. Nemcem še ni upadel greben.

Bolgarija hoče več vojaštva.

Bolgarska vlada je prosila medzavezniško komisijo, naj ji dovoli zvišati število svojih vojakov. Pravi, da je to potrebno za vzdrževanje reda v državi. Jugoslovanska vlada pa ni baje s tem predlogom nič kaj zadovoljna.

Svoboda tiska.

Milanski prefekt je do danes zaplenil osem in petdesetkrat »Avanti«, glasilo socialistične stranke.

Francoski senatorji štedijo.

Francoska poslanska zbornica je sprejela precej visok proračun. Senať je pa črtal kar 555 milijonov frankov od tega proračuna.

Upravništvo „Našega čolnča“

pozivlja vse one, ki ne mislijo naročiti lista, naj gotovo vrnejo upravi drugo številko, ker je pošla.

Tržne cene v Gorici.

Česnik kg L 12—14; zelje L 1.60 do 1.70; kisló zelje L 1.40—1.60; karfijol L 1.30—1.60; čebula L 1.40 do 1.60; rdeča pesa L 0.50—0.60; fižol L 1.60—2.10; koks L 2.80—3.—; endivija L 2.10—2.60; krompir L 0.80 do 1.0; repa L 0.50—0.60; kislá repa L 0.80—1.0; radič L 2.60—3.50; spinača L 0.90—1.10; zelena L 1.90 do

2.10; motovilec L 1.50—1.70; vrzote L 1.10—1.30; semenski krompir L 0.90—1.10; limoni kos L 0.10—0.15; jabolka kg L 1.50—2.60; orehi L 4 do 4.60; lešniki L 3.0—3.60; hruške L 2.20—3.30; suhe češplje L 6.0 do 8.0; maslo L 15 do 16; mleko l L 1 do 1.20; med kg L 10; jajca kos L 0.45—0.60; seno q L 21 do 23; slama L 22 do 23.

GOSPODARSTVO.

Vojna odškodnina in vojne rekvizicije.

Vprašanja in odgovori.

V zadnji »Straži« smo javili, da bomo pod tem naslovom v posebnem oddelku dajali odgovore na vprašanja, ki se tičejo prijav in pojasnil glede terjatev napram Avstriji in Ogrski. Temu našemu naznanilu dostavljamo danes še sledeče:

Prosimo stranke, da nam vsak posamezni dejstveni (konkretni) slučaj natančno opišejo in še posebej navedejo:

a) Kakšni predmeti so bili poškodovani? b) Kakšni predmeti so bili rekvirirani? c) Kdaj je nastala škoda, oziroma rekvizicija? d) Kako je škoda nastala: ali potom obstreljevanja, ali vsled posledice obstreljevanja, ali potom poškodbe po posameznih vojaki, potom tatvine itd.? e) Kdo je škodo povzročil: ali italijanski vojak ali pa avstrijski in ogrski? f) Kje je škoda nastala? g) Ali je bila škoda že prijavljena v vojnoodškodninski prošnji in oblastvo, pri katerem je bila vložena vojnoodškodninska prošnja? h) Ali je bil sklenjen že konkordat in če je bil tudi že izplačan?

Vprašanja naj se pošiljajo na tajništvo Kmetško-delavske zveze, Gorica, Via Mameli 5.

Nekatera pojasnila o hišnem davku.

Na tajništvo Kmetško-delavske zveze je prišlo mnogo prošenj za pojasnila, ki se tičejo hišnega davka. Ker je vprašanje hišnega davka važno za vso deželo, zato odgovarjamo na ta vprašanja nekoliko bolj obširno. Pred vsem opozarjamo na članek, ki smo ga napisali o hišnem davku v »Gor. Straži« št. 16. dne 25. febr. 1925.

Vsi oni, ki so prepričani, da so v smislu zakonitih določb oproščeni hišnega davka, naj vložijo rekurz proti uradni ugotovitvi dohodka iz hiše in gospodarskih poslopij v roku 20 dni, ko so prejeli tozadevno obvestilo od davkarje.

Ravno tako naj vložijo rekurz tudi vsi oni, ki so podpisali pri davkarji

konkordat za hišni davek. V rekuru naj povdarjajo, da so konkordat podpisali samo zaradi nepoznanja zakonitih predpisov in radi nasilnega prigovarjanja davkarje. Edino pravično in zakonito je, da se oprostijo hišnega davka vse kmečke hiše in kmečka gospodarska poslopja, ne glede na to, če je davkoplačevalec podpisal konkordat.

Rekurz mora biti spisan na kolekovanem papirju, ki stane 2 liri. Rekurzi naj se vlagajo na sledeči način: Commissione di prima istanza: per le imposte dirette n. pr. Aidussina. K rekuru naj kmetje priložijo sledeče listine:

1) Izjavo županstva, da jim služi kmečko poslopje izključno za stanovanje družine, ki obdeluje zemljišče lastnoročno, oziroma za shranbo pridelkov in kmetijskega orodja ter za bivališče živine.

2) Posestno polo; če ne morete takoj dobiti posestne pole, morate vseeno vložiti rekurz v roku 20 dni, ko ste bili obveščeni o odmeri dohodka iz kmečkega poslopja. Pozneje pa priložite posestno polo.

3) Če bi ne mogli dobiti posestne pole, vložite izjavo, da posedujete toliko in toliko hektarjev zemljišča. Izjavo naj Vam potrdi županstvo.

Mnogo je kmečkih družin, ki nimajo dovolj zemlje, da bi bila zaposlena z obdelovanjem vsa družina. Nekateri člani so zaposleni v tovarni, oziroma pri drugem delu. V smislu zakona ne more biti kmečka hiša oproščena popolnoma hišnega davka, če imajo nekateri izmed družinskih članov poleg dohodka iz kmetijskega dela, tudi še postranske dohodke. Zakon je v tem oziru socialno krivičen. Položaj takih kmečkih družin je slabši kot položaj tiste, ki ima dovolj zemlje, da zaposli vso družino. V takih slučajih naj kmetje zahtevajo, da se jih vsaj deloma oprostí hišnega davka in naj rekurirajo, če so bili previsoko obdačeni.

Tajništvo Kmetško-del. zveze.

Kaj je novega na deželi?

Iz Rihemberka.

V petek 6. t. m. je po dolgi in mučni bolezni, previden s sv. zakramenti, v goriški bolnišnici mirno v Gospodu zaspal pos. Franc Vidmar. Bil je blag mož in pravi družinski oče. Lepo je vzgajal svoje otroke v pravem narodnem in vsrskem duhu. Bil je še le 50 let star. Zapušča 9 nedorastlih in nepreskrbljenih otrok, ter žalujočo sorprogo. V soboto ob 4. pop. je bil pokojni prepeljan v svoj domači kraj, kjer se je vršil pogreb. Na zadnji poti ga je spremljalo veliko število ljudstva. Za slovo mu je domači moški pevski zbor pod vodstvom g. Valenčiča, zapel par ginljivih žalostink. Naše najiskrenejše sožalje sorodnikom, posebno pa žalostni družini. Tebi, dragi Franc, želimo mir v deželi pokoja, kjer ni ne gorja in ne solza.

Sedlo pri Kobaridu.

Po dolgem molku in spanju so naši vrlí fantje in nekaj dobrih mož sklenili, da se mora tudi pri nas poziviti kulturno delovanje, ki je prenehalo oživljati našo vas, ko se je vkinilo bivše kat. izobraževalno dru-

štvo. Ko smo videli v bližnjih vaseh v Breginju in v Kredu vzorno napredujoče postojanke krščanske prosvetne misli, je dozorel v nas sklep, da stopimo tudi mi v te vrste. In res smo dne 25. februarja t. l. ustanovili oziroma oživeli naše izobraževalno društvo »Sloga«. Pristopilo je doselej 40 članov, zavednih mož in navdušenih fantov ter vzglednih deklet. Nismo ga ustanovili samo zato, da bomo imeli društvo, ampak, da si bomo potom društva izobraževalni razum in srce. Odbor je sledeče sestavljen: predsednik: Andrej Kosmačin; podpredsednik: Josip Lazar ml.; tajnik: Franc Andrejšek; knjižničarka: Marija Kramar; blagajničarka: Marija Čebokli; odbornika: Valentin Kuntih in Franc Kosmačin; revizorja: Viktor Baloh in Anton Žagar. Od odbora pričakujemo, da bo držal društvo na pravi višini ter s svojim zgledom kazal mladini pravo pot. Fantje, dekleta, mošje in žene pristopite v novo društvo! Vsi na složno delo za naš in naših potomcev blagor. G. Antetu Tonkliju izrekamo najpriskrnejšo zahvalo, da se je potrudil k nam in nam v lepih bese-

dah polnih svetega navdušenja očrtal delo prosvetnega društva in dosti pripomogel za društveno gibanje.

Iz Grahovega.

Z žalostjo smo doznali pretužno vest, da je dal naš priljubljeni gospod podprefekt zapleniti četrtkovo »Goriško Stražo«, ker je trdila, da so komunisti strahopetci. Pri nas so bili pri zadnjih državnozborskih volitvah komunisti taki korenjaki, da so spravili zastopnika svoje liste v volilno komisijo pod zaščito lipove veje. Zato se še Grahovcem čudno zdi, da gospod podprefekt s komunisti drži.

Umrli je v ponedeljek 9. t. m. v Spodnjem Bukovem kmetovalec Ivan Kobal. Pokojni je bil vzorno marljiv, skrben in varčen gospodar, zvest naročnik in prijatelj naše »Straže«. Pokojniku dodeli Bog večni mir, ostali družini pa naše sožalje!

Col nad Vipavo.

Le redko kedar čitamo poročila iz naše vasi. Minuli predpust je potekel še precej dostojno. Razen par plesov, gostilniških seveda, ni bilo drugih norosti. Zato pa se hočejo pokazati sedaj nekateri fantalini, ki se najbrž kesajo, da niso opravili teh neumnosti že v predpustnem času. Minulo nedeljo so se prav pošteno opijanili ter potem kazali po noči domov grede svojo moč s tem, da so ob cesti naložen stavbni les položili v presledkih čez cesto. Vse to se je že parkrat pojavilo. Ljudje se zgražajo nad tem početjem in rjovenjem ob nedeljah ponoči po vasi. Zato pa bomo prisiljeni, ako se še kaj takega pojavi, priti na dan z imeni tistih par fantalinov, kateri ne pomislijo na nesrečo, ki bi jo utegnijo povzročiti njih početje. Naj za enkrat zadostuje, za drugič pa pozor!

Iz Ajbe

še v »Goriški Straži«, kakor tudi v drugih časopisih skoraj nikoli ne oglasimo, čeravno imamo tudi mi tukaj vedno dosti novic. Največ pa je le takih, ki se tičejo poslovanja našega g. župana Mauriča Mihaela in poslovanja v občini in občinskem uradu. Do danes smo pa vse zamolčali in potrpehli. Odslej pa ne moremo več molčati, ker jih je začel že preveč uganjati ter vprašamo javno našega g. župana, kako more biti tako drzen, da zahteva od nesrečnih staršev, ki so izgubili svoje drage in pridne sinove po 100 L od vsakega za vročitev penzijske knjižice, dopoljene v občinski urad od pristojnega oblastva. G. župan, Vi pravite tem nesrečnim starišem, da je to za stroške. Dobro!!! Mi pa Vas vprašamo: Pa ko ste delali prošnje za penzije z Vašim tajnikom g. Možino in jim računali za vsako prošnjo po 25 L, kaj je bilo pa tisto? Mogoče ste jim to naložili kot davek na njih nesrečo in žalost?! Vi ste si pa s tem denarjem kupili širok bel klobuk, s katerim se danes okrog postavljate »kaj smo mi, ki ukazujemo!«

Trije v imenu mnogih.

Medana.

Moj namen ni polemizirati z dopisnikom v »Goriški Straži« z dne 25. p. m. pod naslovom: »Iz Medane«, ampak moj namen je podati točno pojasnilo trezno in pošteno mislečemu občinstvu medanskemu, katerega mi morda ne bili še povsem jasni razlogi zadnjih ukrepov občinske uprave. Pisec gori označenega članka mi očita nemarnost v izvrševanju županskih poslov. On vidi vse in povsod v neredu in zanemarjenosti: v obč. uradu, po cestah, vaških ulicah in drugih krajih in kotih. Da so vsi ti očitki popolnoma neutemeljeni in da so našega kritika vodili povsem drugi nego čisti, pošteni nameni, je slehernemu medanskemu občinarju več kot dovolj znano.

Nobeno čudo ni, da je včasih pri velikem navalu dela nastal v obč. pisarni kak zaostanek. Vse to se mora pripisati le preobilici dela in le deloma ne preveliki marljivosti teda-

njega tajnika. Poskrbelo pa se je za drugega tajnika in sedaj je občinski urad v najboljšem redu ter posluje naravnost vzorno. Kar se tiče varnosti zasebne lastnine občanov kakor: polja, gozda in šum, tudi ni tako v neimar, kakor slika naš člankar. Občina vzdržuje vedno enega poljskega čuvaja. Čeprav se tega par ur dnevno vporablja tudi za posle obč. obhodka, je in ostaja njegova prva in glavna služba ona poljskega čuvaja. Resnici na ljubo pa bodi povedano, da v naši občini ni nikakih pritožb o dolgorstnežih. Razum nekoliko suhljadi, koje pobirajo v zimskem času brez škode po hosti otroci ubožnejših družin, ni nikdar slišati o kaki znatni škodi. Ker je torej za silo skozi celo leto preskrbljeno z enim in za čas trgatve celo z dvema čuvajema, ne bi bila umestna nastavitev drugega občinskega obhodka ali poljskega čuvaja. Prepričan sem, da bi tozadevnemu izdatku 4000 do 5000 lir letno nasprotovala vsa občina. Glede zdravniške oskrbe naše občine tudi ni bila stvar tako enostavna. Povedano naj bo, da se je od drugod skušalo dobiti zdravnika, a brez uspeha. Radi preobilice dela ni bilo nikomur več mogoče sprejeti še naše občine. Zato je bila primorana vstopiti v takozvani »konzorcij briških občin za vzdrževanje zdravniške službe«. V ta konzorcij je vstopila kot zadnja.

Ravno tako zavračam tudi očitke glede reda in snage vaških ulic, cest in drugih prostorov. Rad bi torej vprašal najstarejše ljudi v občini, kdo mi zna povedati, kedar in pod čigavo upravo vseh nekdanjih županov se je v ta namen storilo toliko, kolikor se stori danes. Sicer ni kdoznakaj, pač je nekaj, dočim ni bilo doslej še nikdar nič. Seveda naj člankar ne čaka, da mu občina pošlje svoje prometne odpravljat gnoj in blato izpred njegove lisičje palače.

Konečno bi člankarju svetoval, da če ne razume pomena besedi, ki jih spravlja v javnost, naj ne spušča v svet budalosti. Z besedo »privandranec«, s koje je hotel on počastiti gosp. podžupana je pokazal le praznoto svoje glave. On dobro ve, da gosp. podžupan ni nikdar vandral in nikamor privandral, da je pač rojen in vzgojen v naših solčnih Brdih, član premožne in ugledne družine, posestnik, kojega blagostanje morda hudo boče v zavistne oči našega kritika.

Lovko Toroš, župan.

Koritnica.

Pretekli torek je umrla po daljši bolezni Marija Šorli. Bila je skrbna mati; smrt hčerke edinke pred letom jo je potrla, da je podlegla bolezni. Naj ji sveti večna luč!

Spodnja Idrija.

Tukaj pri nas imamo neko učiteljico rodom Idričanko, ki pa je z dušo in telesom Italijanka. Vedno pravi: »Pri nas, doli v Italiji, je pa vse drugače, vse lepše,« in tako naprej. Uči italijanski jezik, pa mislim, da tudi ne veliko, ker otroci vsak dan manj znajo. Dokaz imam doma pri svojih otrocih. Kadar pridejo pa vojaki iz Idrije k nam na vaje, takrat je pa večji del le pri oknu, otroke pa pusti pri miru. Kmalu ko je prišla k nam, je hodila po vasi s karabinerji do 11 ure po noči. Otroci so jo videli z doma skozi okna. Lepa učiteljica otrok! O pustu je pa kar v šoli otrokom pravila, »zvečer grem pa na ples«. Mislim, da to ne spada v šolo k pouku. Kar napravi pri otrocih in starših priljubljeni nadučitelj g. M. Mikuz, ki se resno trudi za dobro vzgojo otrok, mu pa ta podere. Kam bomo prišli s takimi vzgojitelji. Še nekaj bi rad prašal tiste, ki imajo v rokah šolsko poslopje. Od kdaj je postala šola občinska sušilnica za perilo? Vedno vidim, ko nosijo v šolo polne škafe perila sušiti, ampak samo taki, ki imajo dosti prostora doma. Ali naj bo za vse ali pa za nobenega. Toliko o tem.

Pusta smo pognali naprej brez kakih posebnih nesreč. Samo neka

punca je hodila nekaj dni s plavo marogo na obrazu okrog. To je sad plesa, ki se prireja po domačih kmečkih hišah.

Novaki.

Redko se oglasimo, zato naj bo tedaj nekoliko več. Tudi pri nas smo začeli društveno delovati. Na letošnjem obč. zboru našega društva smo določili delovni program in imenovali njegovega ustanovitelja č. g. Jos. Abrama, svetolucijskega žup., častnim članom. V cerkvi se je s prihodom novega g. kurata obnovilo petje, ki smo je že 2 leti težko pogrešali in obenem se je uredila organistova plača. Po več farah se pritožujejo, da nimajo zvonov, a pri nas imamo pa celo štiri. Največji je bil oproščen »vojaške službe« in tehta 1400 kg. Trije so novi; četrti, najmanjši sicer ni tako neobhodno potreben, ampak pomemben, kar znači njegov napis: V spomin padlim vojakom. Pred vojno so bili naši sofarani Davčani, a sedanja državna meja, jih je odcepila od nas ter imajo svojo lastno duhovnijo. Nasprotno pa je priklopila k nam sledeča sela: Slugovo dolino, Robidnico, Laže, Lajše, Krnice, Tiče brdo in Novine. Za imenovana sela se snuje sedaj nova združna mlekarna, kot podružnica mlekarske zadruge v Novakih. Na ta način bi ostalo lahko kljub temu dosedanje združno premoženje, v slučaju likvidacije, še vedno last starih združnikov. Teji enaka podružnica naj bi bila tudi v Zamoču in sicer za Zamoč in Podprvič. S pristopom novih združ. članov naj bi se izenačili vsi dohodki in stroški kot tudi delovanje. V dosego tega namena naj bi bila v Novakih nekaka centrala, ki bi bila preskrbljena z zadostnimi in komodnimi prostori v svrhu izdelovanja in negovanja mleč. izdelkov do prodaje. Podružnični prostori naj bi bili taki in preskrbljeni s potrebnim orodjem, da se da mleko predelati v sir in maslo in nato takoj odda v centralo, ker mleka ni mogoče spravljati v Novake. Med voditelji že obstoječe zadruge pa je dvojno mnenje. Nekateri se boje eventualnih velikih stroškov in pa gotovih slučajev, ko bi se težko dobilo odjemalcev za blago. Drugi pa menijo, da čim močnejša je zadruga, tem lažje izhaja in obstoja. V nedeljo, 22. t. m. se bo vršil gosodarski sestanek, ki naj se ga udeleže vsi gospodarji in sploh vsi oni, ki se zanimajo za gosodarski napredek. Predaval bo g. agr. inž. Rustja od Zadrugne zveze v Gorici. Ako ne pride na tem sestanku do pravnega sporazuma, naj se omenjeni načrt opusti. Apeliramo pa tedaj na one gg. v deželi, ki se trudijo za gosodarski napredek, da ustanove za omenjene vasi, lastno Mlekarsko zadrugo. So ljudje, ki sploh ne poznajo združništva. Mlekarska zadruga je razdelila n. pr. 27.000 L. med svoje člane! — Pisec teh vrst vam kliče in vas vzpodbuja: Kmetovalci, bodite složni in združite se v gosodarskih zadrugah. Naročite se na gosodarske in druge časopise. Odbirajte za pleme najboljšo živino, a za seme najboljša semena. Poslužujte se umetnih gnojil. V hlevu na imejte le toliko živine, kolikor jo boste mogli uspešno preživljati s krmom. Le z vztrajnim in združnim delom bi se dal izboljšati naš današnji gosodarski položaj.

Idrijske novice.

Sklepi z veljavnostjo svetovalstvenih sej občinskega komisarja, generala Castelazzi-ja.

(Nadaljevanje.)

27. septembra l. l. je sklenil nastaviti popolnoma provizorično in samo do tedaj, da se bo to mesto oddalo rednim potom za občinskega zdravnika kirurga dr. Jožefa Rosatto. V svojem poslovanju bo slednji vezan na krajevni pravilnik za zdravstvo. Njegov honorar znaša mesečnih L 1000 in za vsakega reveža, ki je vpisan v imenik mestnih ubogih po L —.25 ct.

mesečno. Vsi reveži pa imajo zato pravico do brezplačne zdravniške pomoči.

6. decembra l. l. je sklenil z oziroma na novopredelani občinski organični pravilnik sledeče:

G. Prinčič Karol in gđč. Kenda Milka, ki nista dosegla še stalnosti, bosta odpuščena iz službe z dnem 31./12. 24.

G. Kogej Srečko, četudi nima predpisanega študija, zadobi funkcijo podtajnika in obdrži plačo kot dosedaj.

Gđč. Kenda Mici se imenuje uslužbencem I. razreda s plačo L 5.600.— in aktivitetno doklado L 400.—

G. Božič Franc se potrdi kot občinski sluga s plačo L 5.600.— in doklado L 250.—

G. Karčnik Franc se enako potrdi s plačo L 4.800.— in doklado L 200.

G. Sedej Andrej se vpokoji z dnem 31./12. 24.

G. Zaveljčina Peregrin se potrdi kot mestna straža s plačo L 5000.— in dokl. L 250.—

G. Albreht Valentin se izbriše iz liste mestnih uslužbencev z dnem 31./12. 24. ter se vpiše v listo kompetetne šolske uprave.

Razpišejo se prosta mesta tajnika, uslužbenca 2. razreda in mestne straže. Uslužbencem, ki so doslužili, se nakaže redna pokojnina, drugim pa, kakorkoli odpuščenim, naj se nakaže dvomesečna plača kot odpravnina. vsi uslužbenci in uradništvo se morajo vpisati v državno zavarovalnico.

V nedeljo 1. t. m. nas je posetil novi deželni prefekt. Že od 3/4 na 10. uro je bil trg pred občinsko hišo in podprefekturo poln šolske mladine in raznih radovednežev. Da je hitreje mineval čas sta skrbeli dve godbi na pihala. Šele ob 11 uri in 1/4 je dospel avto. Po kratkem pregledu podprefekturnega urada se je podal prefekt takoj v mestno hišo, kjer so mu bili predstavljeni vsi uradniki in župani, predstavniki učiteljstva, privatnih korporacij in častniški zbor. Med drugimi naj omenimo deputacijo gasilcev, ki mu je predložila prošnjo naj pospeši začetek zidanja gasilnega doma, za katerega so načrti pripravljeni in je že ves denar zbran.

Nagovoril ga je mestni izredni komisar, ki je povdarjal mirnost in delavnost tukajšnjega prebivalstva in naštel na kratko vse največje potrebe našega mesta tako gasilni dom, prezidavo klavnice, novo tržnico s hladilnico in razširjenje, oziroma prenos pokopališča. Prosi naj bi g. prefekt rešitev teh nujnih vprašani čim bolj pospeševal.

Odgovoril mu je prefekt ter povdarjal, da je prišel iz svoje lastne volje, pa tudi na ukaz centralne vlade, ki zastopa stališče, da se morajo deželni prefekti o vseh potrebah svoje pokrajine na lastne oči prepričati. Je sicer danes prvič v Idriji, ni pa zadnjič. Dalje hoče vlada, da morajo vsa nasilstva prenehati, ker je tukajšnje ljudstvo mirno in delavno in ne zahteva drugega kakor dobro in urejeno upravo. Za tem bo on v glavnem stremel. Pohvalno se je izrazil o županih, ki so mu predložili skoro vsi prošnje za podporo za razširjenje ali zidavo novih šol, ker kjer je šolstvo v cvetu in ljudstvo izobraženo, tam je red in blagostanje. Po malem okrepcilu je obiskal prefekt potem ljudsko šolo, realko, o katere legi in stanju se je izrazil jako pohvalno. Dalje je šel v otroški vrtec in čipkarsko šolo.

Potem se je vršil banket v dvorani hotela Didič, katerega se je vdeležilo čez 100 oseb. Pri tej priliki je prefekta nagovoril tukajšnji lekarnar kav. Galzigna kot znanca iz Dalmacije in je hvalil njegovo delavnost. Prefekt se mu je zahvalil za nagovor in prijazen sprejem. Povdarjal je, da sedaj v zasedenem ozemlju ni več zmagovalcev in premagancev ampak vsi imamo enake dolžnosti pa tudi enake pravice.

Nato ga je nagovoril prejšnji župan Treven. Govoril je v slovenskem je-

ziku in izvajal nekako sledeče: Do prefekta, ki je ob nastopu svoje službe prišel v naše mesto, da popraša po naših potrebah se obračamo z zapanjem. Največji križ, ki teži danes mesto, je pač draginja. Tej naj bi se odpomoglo z zboljšanjem rudarskih plač, ker je Idrija rudarsko mesto. Z rudnikom stoji in pade. Vse zavisi od istega. Blagostanje celega mesta in tudi vse okolice je odvisno od blagostanja rudarja. Pa je tudi zadnji čas, da se uredi izboljšanje plač rudarjem, ki vise v stalni življenjski nevarnosti, pa prejemajo danes isto plačo, kot pred leti, medtem, ko so se razna živila podražila do 90%. Morda bi se lahko ustanovila v Idriji carniarnica, ki bi omogočala dovažanje nekaterih živil iz inozemstva brez velikega podražanja vsled vožnje po železnici od Postojne do sv. Lucije. — Dalje je omenil odstop rudniške ljudske šole mestni občini, kjer se zdi, da bo tudi rudar oškodovan in da se bo pogodba, ki se sedaj sklepa v Rimu izvedla drugače, kot je bilo prvotno mišljeno. Niti one male odškodnine 25.000. — L. katero naj bi rudnik letno dajal, naj bi ne dobila občina v svoje roke. Potem je povdarjal, da je ministrski svet ob razpustu naše državne realke sklenil, da jo nadomesti z drugo strokovno šolo. Izrazil je željo, naj bi se sedaj, ko bo kmalu zaključen še zadnji razred dosedanje srednje šole ustanovila druga, vsaj nižja srednja šola. Končno je poročal o našem položaju z ozirom na brzojav in že toliko časa obljubovani telefon. Po govoru je izročil prefektu prestavo govora v italijanščini. Slednji mu je izjavil, da nima navade delati praznih obljub, da pa zagotavlja, da bo vsa vprašanja kar najgloblje proučil in če mogoče ugodno rešil.

Po raznih napitnicah mestnega komisarja je bil banket zaključen.

Prefekt se je podal v cerkev, v žgálnico in na podprefekturo, kjer je sprejel še par prosilcev, med temi pogorelce iz Cerknega, na kar se je odpejal.

Smrtna kosa.

V ponedeljek dne 9. t. m. je nenadne smrti preminul g. Josip Šepetavec, gostilničar in večkratni župan mesta Idrije. Pogreb se je vršil v sredo ob veliki udeležbi meščanov. N. p. v m.! Ostalim naše sožalje!

Izselitev.

Več rudarskih družin se pripravljajo na odhod v Rusijo. Ker pa je treba plačati precejšnje kavcije, dela nekaterim to dosti preglavič, ker ni denarja. Umevno je, da rudar, ki nima tu kakega posestva sploh ne more misliti na izselitev. Pripravljajo se večinoma posestniki, ki bodo, oziroma so že prodali svoje imetje. Kakšno bo njih stanje na Ruskem je danes še težko reči, kljub temu, da so prizadeti menda precej informirani od merodajnih strani. Idrijski rudarji želijo odhajajočim tovarišem v služaju odhoda obilo sreče v tujini.

Listnica Kmetško - delavske zveze in političnega društva „Edinosti“ v Gorici.

1. Tajništvo K. D. Z. daje pojasnila glede prijave terjatev nasproti Avstriji vsak dan dopoldne in izpolnjuje svojim članom tudi tozadevne prijave.

2. Skupini K. D. Z., Sv. Križ: F. Franc, Ustje I. D., Godovič, št. V., Vel. Žablje, G. Pr. V. Z. in drugim: Odgovorili smo na Vaša vprašanja pod naslovom »Nekatera pojasnila o hišnem davku.« Citajte!

3. Zbozar Leopold, Banjšice stanujoč v Sempetru št. 9.: Za Vas je predložen ugoden pokojninski načrt pod št. 600/1021006.

4. Semolič Jožeta, Gorica Via Castello 12: tudi za Vas je predložen ugoden pokojninski načrt pod št. 694/1023261.

5. Kertelj Ivan, Šturje: za Vas je predložen ugoden pokojninski načrt pod št. 770/1023335.

6. Kušič Anton, Sempeter št. 246: Vam je bila priznana pokojnina pod št. 3039/10008.

7. Malič Ivan, Vrtojba št. 49: Vam je bila priznana pokojnina 6 skupine v znesku lir

1080 od 12. 4. 1923. in v znesku lir 1296 od 1. 7. 1923. dalje; poleg pokojnine Vam je bila priznana tudi draginjska doklada v znesku lir 40. mesečno.

8. Rutar Ivan, Tolmin: Glede Vaše pokojnine proučuje komisija izid zadnjega zdravniškega pregleda. V kratkem bo Vaša pokojninska prošnja rešena.

9. Lukežič Ivan, št.: Vam je bila priznana pokojnina pod št. 715/1019909.

10. Bajt Lojza, Ponikve: Za Vas je pripravljen pokojninski načrt pod št. 001478.

11. Gravner Antonija, Steverjan št. 90: Za Vas je bil predložen ugoden načrt pod št. 891/078793 dne 16. februarja 1925.

Tajništvo.

Darovi.

Za Slovensko sirotišče: Čisl. družina Antona Batističa iz Vrtojbe daruje mesto pustnim beračem 25 L in mesto godbi ob pogrebu pok. Henrika Batističa 50 L; p. n. Rudolf Valentín, lesni trgovec v Tržaški ulici v Gorici, 200 L; P. n. Val. Batič, župnik, 25 L, ker se ni mogel udeležiti pogreba pok. Dr. Gregorčiča; Kmečka banka v Gorici 500 L; udeleženci občnega zbora Gospodarske zadruge v Vrtojbi 52 L 75 st. — Srčna hvala!

Za Alojzjevišče: Vič. g. Valentin Batič, župnik v Podbrdu, 25 L, ker se ni mogel udeležiti pogreba pok. dr. A. Gregorčiča; udeleženci občnega zbora Gospodarske zadruge v Vrtojbi 52 L 75 st. Iskrena hvala!

Valuta.

Dne 12. marca si dobil:

za 100 franc. frankov	126	do	126.50	Lir
za 100 belg. frankov	122.50	do	123.50	Lir
za 100 švic. frankov	470	do	474	Lir
za 100 čes.-slov. kron	72.80	do	73.10	Lir
za 100 dinarjev	39.35	do	39.50	Lir
za 1 šterling	117.	do	117.15	Lir
za 1 dolar	24.50	do	24.60	Lir
za 1 zlato marko	5.80	do	5.90	Lir
za 100 avst. kron	0.0340	do	0.0350	Lir

Beneške obligacije.

Dne 12. marca: Srednji kurs L. 81.06, v Trstu 81.25; v Milanu 81.25, v Rimu 81.10 L.

DVA ČEVLJARSKA UČENCA, katera imata res veselje, sprejme takoj Anton Jakelj, čevljarški mojster v Logu pod Mangartom. — Hrana in stanovanje v hiši.

Lloyd Sabaudo.

Prihodnje vožnje:

v Severno Ameriko

»Conte Verde« 26. marca 1925.
Iz Genove v Njujork v 9 dneh.

v Južno Ameriko

»Principessa Giovanna« 16. april 1925
»Tomaso di Savoia« 20. III. 1925.
Iz Genove v Buones Aires 19 dni.
Izvanredna vožnja:
»Conte Rosso« 9. aprila 1925.
Iz Genove v Buones Aires v 13½ dneh.

v Avstralijo

»Re d'Italia« 25. marca 1925.

Informacije daje in sprejema prednaročila na vozne listke zastopnik

F. Rosich, Gorica,
Via Contavalle št. 4.

Zaloga za stavbarstvo v Gorici.

Via Carducci - - Telefon 240

Prva goriška zaloga stavbnega in sorodnega materijala.

Zastopstvo domačih in inozemskih tvrdk.

Cement, apno, vsakovrstna opeka, cementni kvadrati za podove, enaki iz ceramike, marmorja in beneškega kamna, marmornate ploščice, litosil, parket, žaluzije na ovoj tvrdke KOMAREK iz Monakovega.

Cevi iz litega in kovanega železa, solidne potrebščine za vsakršno industrijo in pečarje, ploščice za oblogo sten domače in inozemske, predmeti za higijske naprave in keramiki in v porcelanjenem železju, katramirana lepenka KOMEROFING, lesni cement, asfalt, nepremočljivi predmeti, žične mreže. Lastna izdelava vsakovrstnih umetnih marmorjev, belih in pisanih, kocke za mozaike, mlinski kamni domači in inozemski.

CENE BREZ KONKURENCE.

ZAHVALA.

S potrjim srcem naznanjamo, da je umrla naša nad vse ljubljena hčerka

Pavla Slokar.

Ob enem se zahvaljujemo vsem prijateljem in znancem, ki so prihajali v tako obilnem številu kropiti našo predrago, ter so nam lajšali težko bol. Posebno pa se zahvaljujemo preč. duhovščini, č. gg. patrom, pevcem za ganljivo petje in vsem, prav vsem, ki so nam na kakršenkoli način dajali tolažbo v tej težki uri. Bog plačaj! Sv. Križ. - Cesta 9. 3. 1925.

Žalujoča družina SLOKAR.

KUPIM BARAKE, ki služijo za stanovanja. Plačam visoke cene. Bravin Luigi - Podgora-(Gorica).

ISCEM zanesljivega hlapca h kojnem; nastop takoj, plača po dogovoru. Avgust Gabrijelčič Ložice - Plava.

SVILOREJCI! Zdaj je zadnji čas, da si zagotovite dobro seme sviloprejk. Prednaročila sprejema Just Ušaj, agronom, Gorica, Via Favetti 6.

SEMENA za vrt in njivo, nemška iz Erfurta prodaja Just Ušaj, agronom v Gorici, Via Favetti 6.

Fotograf JOSIP NARDIN

se je preselil iz ul. Via Carducci na Koren, nasproti Attemsove palače.

Širite „Goriško Stražo“!

Röntgenologični zavod

za zdravljenje in diagnostiko

primarija Dr. A. DE FIORI

V GORICI, CORSO VITT. EM. III. št. 14
SPREJEMA OD 9 - 12 IN 2 - 4

Zaloga manufakture

P. d' Amicis 13 Rudolf Knez Koren 13

priporoča cenj. občinstvu svojo veliko zalogo moškega in ženskega sukna. Obleke izgotovljene in na mero po konkurenčnih cenah.

Krojači poseben popust.

Teod. Hribar (nasl.) - Gorica

CORSO VERDI 32 - - (hiša Centr. Posoj.)

Velika zaloga češkega platna iz znane tovarne Regenchart & Raymann, vsakovrstno blago za poročence kakor tudi velika izbira moškega in ženskega sukna. Blago solidno! Cene zmerne!

ERNIA

ozdravljena

z najnovejšim pasom BROOCK

Mirodilnica in dišavnica

E. Grapulin-Gorica

naspr. ljudskemu vrtu, Corso Verdi 27.

PODRUŽNICA

Ljubljanske kreditne banke v Gorici

Corso Verdi „Trgovski Dom“

Telefon št. 50 - Brzojavni naslov: Ljubljanska banka

Delniška glavnica in rezerve: **CENTRALA** Rezerva S H S
LJUBLJANA Din. 10,000,000

Podružnice: Brežice, Celje, Črnomelj, Kranj, Maribor, Metkovič, Novi Sad, Ptuj, Sarajevo, Split, Trst.

Sprejema hranilne vloge in jih obrestuje: na vložne knjižice po čistih 4% (davek plača banka sama). Na tekoči račun ter proti odpovedi najbolje po dogovoru.

Sprejema tudi dinarske vloge in jih obrestuje najugodnejše. — Izvršuje denarna nakazila na tu in inozemstvo. — Nakupuje in prodaja vsakovrstne valute, vrednostne papirje in srečke.

Plača vedno priznana najvišje dnevne cene za obveznice vojne odškodnine (bone).

Izvršuje sploh vse v bančno stroko spadajoče posle najkulantneje.